

Oponentní posudek rigorózní práce

Název práce: **České energetické právo v kontextu ochrany životního prostředí**

Autor práce: **Mgr. Ing. Jan Příborský**

Školitel: **prof. JUDr. Milan Damohorský, DrSc.**

Datum uzavření rukopisu: **29. srpna 2017**

Datum odevzdání práce: **7. ledna 2018**

Úvodem

Předložená práce byla úspěšně obhájena jak práce dizertační a nyní je předkládána k uznání jako práce rigorózní ve smyslu čl. 8 odst. 2 rigorózního řádu Univerzity Karlovy. Při posuzování náležitostí předložené práce je tedy nutné vycházet z požadavků, které studijní předpisy kladou na rigorózní práce, především tedy z požadavků vymezených v člancích 3 a 4 Pravidel pro organizaci státní rigorózní zkoušky na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (s výjimkou čl. 4 odst. 3).

S ohledem na primární povahu práce je zjevné, že předložená práce byla zapracována ve stanoveném rozsahu, který v daném případě více než dvojnásobně překračuje minimální stanovený počet znaků. Stejně tak i ostatní formální náležitosti jsou splněny a práce tak z tohoto hlediska splňuje stanovené požadavky.

Hodnocení práce

Vztah mezi využíváním energie regulované energetickým právem a ochranou životního prostředí je velice úzký. Na jedné straně každá z fází využívání energie představuje riziko pro životní prostředí a na straně druhé efektivní systém využívání energie současně slouží k jeho ochraně. Zvolené téma je bezesporu nutné zhodnotit jako aktuální a vysoce potřebné.

Autor při jeho zpracování vychází z vlastního pojmu energetický řetězec, do něž zahrnul jednotlivá stadia energetického cyklu od získávání primárních zdrojů energie až pod nakládání s energetickým odpadem (str. 12 práce). V návaznosti na vymezená stadia pak vymezil strukturu práce a její členění do jednotlivých kapitol. Struktura práce se mi jeví jako logická. Autor nejprve vymezil základní východiska ochrany životního prostředí v rámci energetického práva a jednotlivé kategorie nástrojů, které se k prosazování ekologických požadavků v této oblasti uplatňují. Zvláštní pozornost je pak věnována specifickému režimu výstavby energetické infrastruktury a požadavkům plynoucím pro oblast energetiky z vybraných složkových předpisů ochrany životního prostředí. Tolik první kapitola, která sama o sobě poskytuje velmi dobrý obrázek o rozsahu problémů, respektive střetů, které sebou vztah ochrany životního prostředí k využívání energie přináší.

Kapitola 2. věnovaná mezinárodnímu a unijnímu právnímu rámci a kapitola 3. vymezující právní rámec podnikání v energetice na vnitrostátní úrovni, včetně institucionálního zajištění této oblasti, představují východisko pro jádro práce, za které považuji kapitoly 4. až 6. V těchto kapitolách autor podrobně rozebírá právní režim a systém nástrojů vztahující se k jednotlivým

dílčím oblastem energetiky, počínaje podporovanými zdroji energie, přes využívání jaderné energie a konečně oblast úspor energie. Analýzu vnitrostátní právní úpravy pak doplňuje stručné srovnání s úpravou ve státech sousedících s Českou republikou (7. kapitola).

Zejména v částech označených výše jako jádro práce autor prokázal velmi dobré analytické schopnosti, když systematicky a velmi podrobně rozebral jednotlivé instituty právní úpravy a zhodnotil míru jejich efektivity, zejména s ohledem na vytýčený cíl práce – ochranu životního prostředí. Mohu konstatovat, že se autor neomezil pouze na popis právní úpravy, ale především na identifikaci jejích nedostatků a formulaci vlastních závěrů, včetně doporučení de lege ferenda. Uvedené platí jak pro jednotlivá vymezená stadia energetického cyklu, tak pro jejich vzájemné souvislosti. Práce proto i po obsahové stránce naplňuje požadavky kladené na rigorózní práci.

Závěr

S ohledem na výše uvedené **doporučuji uznat** dizertační práci Mgr. Ing. Jana Příborského, Ph.D., **České energetické právo v kontextu ochrany životního prostředí** jako práci rigorózní.

V Praze dne 16. března 2018

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.
oponent